

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118218610
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118218610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkyne: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX V., proti žalovanému: h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Mäsiarska 6, 040 01 Košice, IČO: 44 323 760, o vrátenie dokladov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C/63/2018-132 zo dňa 25.05.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu žalobkyne zamietol a náhradu trov konania stranám nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobkyňa žalobou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať jej doklady podľa prílohy číslo 1 žaloby, a to podľa odovzdávajúceho a preberajúceho protokolu vydaného X. T., advokátskou kanceláriou, s.r.o. dňa 19.01.2020. Zároveň žiadala finančnú náhradu škody.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne tak v prvom žalobnom petite o vydanie dokladov, ako aj v druhom žalobnom petite, ktorým žiadala priznať vo vzťahu k žalovanému náhradu škody, respektíve ujmu vo výške 20.000 eur, je v celom rozsahu nedôvodný.

Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa v tomto spore tvrdila, že zo strany advokátskej kancelárie jej neboli ešte odovzdané doklady, ktoré špecifikovala vo svojom písomnom podaní zo dňa 07.04.2020 (č.l. 117 spisu). Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 24.04.2020 uviedol, že chýbajúcimi listinami, ktoré tvrdí a na ktoré poukazuje žalobkyňa, nedisponuje.

Ďalej uviedol, že žalovaný a žalobkyňa podpísali celkovo 6 protokolov, a to 4 protokoly zo dňa 10.08.2018, ako aj 2 protokoly zo dňa 25.07.2018, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Všetky tieto doklady zo strany žalovaného boli žalobkyni odovzdané.

Pokiaľ ide o zvyšné písomné doklady, bol toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala, aby jej žalovaný tieto listiny nevrátil.

Uviedol, že z listín, ktoré predložil žalovaný k žalobe má za preukázané, že bola vôľa, snaha žalovaného vydať všetky prevzaté listiny, ktoré žalovaný ako právny zástupca od žalobkyne prevzal. K ukončeniu právneho zastúpenia a zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným došlo výpoveďou plnomocenstiev zo dňa 17.03.2017. Žalovaný predložil list, ktorým dňa 13.07.2017 žalobkyni prostredníctvom mailovej pošty odoslal preberacie protokoly pripravené na podpis a na odovzdanie do jej rúk. K odovzdaniu nedošlo, následne žalobkyni advokátska kancelária zaslala list zo dňa 28.07.2017. Súčasťou tohto listu boli odovzdané preberacie protokoly a poučenie o možnosti vyzdvihnúť si spisový materiál osobne v ich advokátskej kancelárii, vo vopred dohodnutom termíne alebo o možnosti doručenia

spisového materiálu domov na jej súkromnú adresu. Tento list z dôvodu neprevzatia žalobkyňou sa žalovanému vrátil dňa 22.08.2017. Následne dňa 08.08.2017 žalobkyni opätovne zaslali list, v ktorom ju informujú o možnosti prevziať si spisový materiál osobne v ich advokátskej kancelárii vo vopred dohodnutom termíne. Tento list sa žalovanému vrátil dňa 04.09.2017. Následne dňom 25.09.2017 žalobkyni zaslal balík, obsahom ktorého bol celý spisový materiál podľa priložených odovzdávacích protokolov, ktorý prevzali na zastupovanie žalobkyni v tomto spore. Žalobkyňa si kuriérom doručený balík odmietla prevziať tak, ako to sama potvrdila vo svojej sťažnosti. Následne sa žalobkyňa dostavila do advokátskej kancelárie a podpísala 4 protokoly o odovzdaní a prevzatí materiálu. Po časť materiálu sa ešte mala zastaviť, pričom tak neurobila. Dňa 19.10.2018 žalovaný emailom kontaktoval žalobkyňu, že si môže prísť prevziať zvyšné materiály.

Bol toho názoru, že žalovaný si svoju povinnosť splnil, keď odovzdal všetky prevzaté dokumenty žalobkyni, a to štyrmi protokolmi zo dňa 10.08.2018 a dvoma zo dňa 25.07.2018. Aj z obsahu vybavenia sťažnosti, ktoré zasielala žalobkyňa na advokátsku kanceláriu žalovaného Slovenskej advokátskej komore vyplýva, že advokátska kancelária žalovaného nepochybila, splnila si všetky svoje povinnosti. Uzavrel, že žalovaný splnil všetky svoje povinnosti v zmysle zmluvy o poskytovaní právnych služieb článku 7, bod 3 zo dňa 08.03.2012 a pri ukončení právneho zastúpenia výpoveďou plnomocenstva zo dňa 17.03.2017 odovzdávajúcimi a preberajúcimi protokolmi v celkovom počte 6 kusov t.j., že si svoju povinnosť odovzdať všetky prevzaté dokumenty odovzdané žalobkyňou v celom rozsahu splnil. Bol toho názoru, že pokiaľ žalobkyňa je toho názoru, že zostala zvyšná neodovzdaná časť dokumentov, neuniesla povinnosť tvrdenia a s tým spojenú dôkaznú povinnosť, preto tento žalobný nárok bol v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý.

Obdobne tak postupoval aj pri nároku žalobkyne, ktorá požadovala finančnú náhradu škody vo výške 20.000 eur. Mal za to, že žalobkyňa absolútne súdu nepreukázala základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, ani samotnú skutočnosť, že jej majetková škoda vo výške 20.000 eur reálne vznikla. Poznamenal, že pokiaľ by mal brať jej výpoveď na pojednávaní dňa 26.02.2020 do úvahy, kde uviedla, že došlo konaním žalovaného k zásahu do jej cti, ani tu žalobkyňa neuniesla dôkaznú povinnosť a s tým spojené dôkazné bremeno.

Dospel k záveru, že žalobkyňa si svoju povinnosť označiť protiprávny úkon a nesplnenie povinnosti žalovaného, ako jej právneho zástupcu nesplnila, a preto neboli vôbec splnené žiadne zo základných zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu, respektíve nemajetkovú ujmu.

Z týchto dôvodov bola žaloba žalobkyne aj v časti o priznanie majetkovej, respektíve nemajetkovej ujmy zamietnutá, keďže ani samotná žalobkyňa nemala v tomto spore ujasnené, čoho sa vlastne druhým žalobným petitom vo vzťahu k žalovanému domáha.

O trovách konania rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, v ktorom okrem iného uviedla, že právne zastupovanie žalovaným ukončila z dôvodu nespokojnosti s ich prístupom a službami. Po výpovedi zmluvy o právnom zastupovaní požiadala o vrátenie spisových materiálov, ktoré im poskytla vo veci právneho zastupovania. Dokumenty, ktoré prevzala od predchádzajúcej advokátky R. T. vo forme odovzdávajúceho protokolu zo dňa 19.01.2010, predložila žalovanému ako podklady pre právne zastupovanie.

Poukázala na to, že pri preberaní dokladov žalovaný nevytvoril preberajúci protokol - právne neošetril tento akt, čo vnímala ako neprofesionálne zo strany advokátskej kancelárie, nakoľko ako laik nemusí mať vedomosti ohľadom administratívy a tieto veci by mala mať ošetrované advokátska kancelária.

Ďalej uviedla, že tvrdenie žalovaného, že poskytol súčinnosť pri odovzdaní dokladov nie je pravdivé. Po ukončení právneho zastupovania mal bezodkladne odovzdať prebraté doklady. Pri žiadnom zo stretnutí, ktoré absolvovala so žalovaným ohľadom odovzdania dokladov, neboli všetky doklady kompletne.

Poznamenala, že tu nejde o nejaký šanón - obal, ako odôvodňuje žalovaný, ale o obsah t.j. dokumenty, ktoré sa tam nachádzali. Dokumenty, ktoré jej predložil žalovaný k prebratiu nikdy neboli kompletne v súlade s preberajúcim protokolom, ktorý mala k dispozícii.

Bola toho názoru, že tu nejde o to, kedy prišla po termíne, či ohlásené alebo neohlásené. Povinnosťou žalovaného bolo po vypovedaní zmluvy o právnom zastúpení bezodkladne odovzdať všetky dokumenty bez zbytočných prieťahov. Dokumenty, ktoré jej poslal žalovaný poštou, neprevzala z dôvodu neistoty ich kompletnosti.

Zároveň uviedla, že časť dokumentov následne prevzala osobne, ale niektoré dokumenty stále chýbajú. V čase konania súdu bola hospitalizovaná z dôvodu operácie, a preto sa nemohla osobne zúčastniť. Poznamenala, že je osoba zdravotne ťažko postihnutá (postihnutie je dôsledkom poškodenia zdravia nemocnicou), pričom dôsledkom jej postihnutia je hendikep spoločnosťou neakceptovateľný, čo jej často

bráni v socializácii. Jej zdravotný stav je nepredvídateľný, a preto sa môže stať a stáva, že na dopredu plánované pojednávania a akcie sa veľa krát nedokáže načas a niekedy vôbec dostať.

Bola toho názoru, že súd prvej inštancie sa nezaoberal meritom veci, t.j. vrátením chýbajúcich dokumentov, či boli dokumenty skutočne vrátené a nevysporiadal sa ani s tým, či všetky dokumenty boli vrátené v rámci 6 odovzdávaní zo strany žalovaného. Žalovaný preukázal iba tie dokumenty, ktoré odovzdal, ale tie ktoré mal prevziať ničím nepreukázal (právne neošetril tento akt), preto mal porovnať či všetky odovzdané dokumenty súhlasia s mojím odovzdávajúcim protokolom R. T..

Žiadala odvolací súd zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazat' žalovaného o bezodkladné vrátenie cudzej veci - zvyšných dokumentov. V prípade nevrátenia chýbajúcich dokladov žiadala, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť finančnú náhradu za škodu vo výške 20.000 eur, nakoľko sú to materiály, ktoré potrebuje, keďže súdne konania ešte pokračujú.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

4. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní iba nasledovné:

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 31.12.2018 žiadala, aby súd uložil žalovanému vydať jej všetky doklady s poukazom na odovzdávajúci a preberajúci protokol podpísaný dňa 19.01.2010 advokátkou R.. X. T. a žalobkyňou.

Následne žalobkyňa spresnila svoj žalobný petit pokiaľ ide o vrátenie dokladov, pričom v písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 07.04.2020 žiadala, aby súd uložil žalovanému vydať doklady podľa prílohy číslo 1 tohto písomného podania, teda žiadala vydať iba časť týchto dokladov.

Zároveň je z obsahu spisu zrejmé, že žalovaný pri ukončení právneho zastúpenia výpoveďou plnomocenstva zo dňa 17.03.2017, odovzdal prevzaté dokumenty žalobkyni, a to štyrmi protokolmi o odovzdaní a prevzatí spisového materiálu zo dňa 10.08.2018 a dvoma zo dňa 25.07.2018. V protokoloch o odovzdaní a prevzatí spisového materiálu zároveň žalobkyňa svojim vlastnoručným podpisom potvrdila, že všetky dokumenty, ktoré jej na základe týchto šiestich protokolov o odovzdaní a prevzatí spisového materiálu boli odovzdané skontrolovala, pričom potvrdila, že jej nič nechýba a nemá k nim žiadne výhrady.

Pokiaľ sa týka druhého žalobného petitu žalobkyňa žiadala priznať vo vzťahu k žalovanému náhradu škody, respektíve ujmu vo výške 20.000 eur, nakoľko žalovaný vypovedal plnomocenstvá udelené ňou, z dôvodu vážne narušenej dôvery a verbálnych, neprimeraných atakov na členov advokátskej kancelárie, čo podľa jej názoru, nebola pravda

Zároveň jej škoda mala vzniknúť tým, že do dnešného dňa nebola odškodnená, pretože žalovaný prehral všetky jej súdne spory, a tým, že jej zadržal dokumenty, nemohla pokračovať v ďalších súdnych sporoch.

6. V zmysle čl. 8 základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Odvolací súd uvádza, že zákonodarca pri koncipovaní Civilného sporového poriadku do ustanovenia § 185 CSP zaviedol princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu ako mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa vedie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Platí preto princíp formálnej pravdy aj v danom prípade.

8. Z uvedeného sa preto taktiež prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Každá procesná strana má právo sa oboznámiť a reagovať na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany. Ide o kontradiktórny proces, kde proti sebe stoja dve strany sporu s protichodným záujmom na jeho výsledku.

9. Odvolací súd taktiež poukazuje na tzv. dôkazné bremeno, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci nebola, alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky.

10. Odvolací súd je však toho názoru, že žalobkyňa v konaní nepredložila hodnoverný dôkaz, ktorým by preukázala svoje tvrdenia, že žalovaný skutočne zanedbal svoju povinnosť a neodovzdal žalobkyni všetky prevzaté dokumenty. V konaní taktiež nebolo preukázané, že žiadané dokumenty sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného.

11. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať.

12. Predmetom sporu je aj nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 eur, vyplývajúci z ochrany osobnosti. Odvolací súd tak musel mať ustálené, že žalobkyňou tvrdeným nezákonným zásahom do jej práva na ochranu osobnosti skutočne, citeľne a zásadným spôsobom došlo a v dôsledku tohto nezákonného zásahu došlo v značnej miere aj k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti tejto osoby v spoločnosti.

13. Odvolací súd uvádza, že difamačný charakter predpokladá určitú právne významnú, kvalifikovanú mieru možnosti a spôsobilosti takéhoto konania, správania či vyjadrenia zasiahnuť do osobnostných práv fyzickej osoby, čo znamená, že nie každý výrok, správanie či konanie je spôsobilé mať difamačný charakter v právom požadovanom zmysle, hoci by ho dotknutá osoba mohla pociťovať subjektívne ako urážlivé, znevažujúce či zasahujúce do práva na ochranu jej osobnosti. To znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé do určitej, právne významnej miery zasiahnuť do dobrej povesti, či iného osobnostného práva fyzickej osoby. Súd sa predovšetkým v konaní musí zamerať na ustálenie záveru, či vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu možno mať za to, že vznikla žalobcovi ujma na jeho osobných a osobnostných právach, ktorá je bez akýchkoľvek pochyb v príčinnej súvislosti s konaním či správaním alebo výrokmi žalovaného a tiež, že závažnosť takto vzniknutej ujmy aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva na ochranu osobnosti žalobcu došlo, s prihliadnutím na potenciál zníženia dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti, dala právny základ uplatneného nároku na ochranu osobnosti žalobcu.

14. V danom prípade však odvolací súd po oboznámení sa s vykonaným dokazovaním, poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, že práve takýto, právne kvalifikovaný stupeň difamačného charakteru konania žalovaného tak, ako ho popísala žalobkyňa, nie je daný, lebo nie je preukázaný. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvod výpovede plnomocenstiev uvedený žalovaným, nie je objektívne spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti, či iného osobnostného práva žalobkyne.

15. Žalobkyňa zároveň v konaní nepreukázala nesplnenie povinností žalovaného odovzdať jej všetky predložené dokumenty, a taktiež nepreukázala, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania ako jej právny zástupca.

16. Aj odvolací súd je toho názoru, že neboli splnené žiadne zo základných zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, ktorého by sa mal dopustiť žalovaný

vo vzťahu k žalobkyni. Správne teda postupoval súd prvej inštancie, ak žalobu žalobkyne aj v časti o priznanie majetkovej, respektíve nemajetkovej ujmy zamietol.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.